

تاریخ جراحی

ایالات متحده

برگرفته از کتاب تاریخ مصور جراحی

دکتر مصطفی جابرانصاری¹

جان واتسون (1807 - 1863 میلادی، John Watson) اهل ایرلند بوده و هنگامی که کودکی بیش نبود همراه با والدین خود به آمریکا مهاجرت نمود. مدرک دکترای پزشکی خود را از کالج پزشکان و جراحان شهر نیویورک اخذ نمود (1832 میلادی). یک سال بعد واتسون به کادر درمانی درمانگاه شهر نیویورک پیوست و از سال 1839 میلادی تا سال 1862 میلادی در مقام استاد جراحی در آن مرکز خدمت نمود. در سال 1838 میلادی نیز به گروه درمانی بیمارستان نیویورک ملحق شده و به صورت منظم دوره‌های آموزش بالینی جراحی برگزار می‌نمود. نام واتسون بیشتر به خاطر گزارش اولین مورد ازوفازوتومی در گاهنامه‌های آمریکا (میلادی 1844) در یادها مانده است. وی هرگز اقدام به نگارش و تألیف یک اثر مفصل و مشروح نکرده ولی رساله‌ای تاریخی کمتر شناخته شده با عنوان حرفه پزشکی در دوران باستان (میلادی 1856) [The Medical Profession in Ancient Times] از وی برجا مانده است.

واشنگتن آتلی (1808 - 1878 میلادی، Washington Atlee) برادرزاده جان آتلی بوده و از کالج پزشکی جفرسون فارغ التحصیل گردید (1829 میلادی). مراحل اولیه زندگی حرفه‌ای وی در لنکستر پنسیلوانیا سپری شد و پس از سال 1844 میلادی در فیلادلفیا به طبابت پرداخته و به عضویت گروه آموزشی شیمی دارویی کالج پزشکی فیلادلفیا درآمد. وی همراه با برادر خود عمل جراحی اوبیوتومی را در ایالات متحده دوباره باب نمود. آتلی بینانگذار انجمن ژینکولوژی آمریکا (American Gynecological Society) بود. در سال 1873 میلادی پژوهش‌های عملی خود را به صورت خلاصه در کتابی با عنوان *General and Differential Diagnosis of Ovarian Tumors, with Specific References to the Operation of Ovariectomy and Occasional Pathological and Therapeutical Considerations* گزارش نمود. آتلی نویسنده‌ای پرکار بوده و آثار فراوانی از خود در منابع مکتوب جراحی بر جای گذاشته است که موارد زیر از آن جمله هستند.

ژوزف پانکوست (1805 - 1882 میلادی، Joseph Pancoast) اهل نیوجرسی بوده و در سال 1828 میلادی از دانشگاه پنسیلوانیا فارغ التحصیل گردید. در سال 1831 میلادی شروع به تدریس آناتومی عملی و جراحی در فیلادلفیا نموده و هفت سال بعد به مقام استاد جراحی کالج پزشکی جفرسون برگزیده شد. با این حال در سال 1841 میلادی وی مجدداً متصدی کرسی استادی آناتومی عمومی، توصیفی و جراحی گردید و تا زمان بازنشستگی اش در سال 1874 میلادی در این سمت باقی ماند. پانکوست کتاب برجسته‌ای با عنوان رساله‌ای درباره جراحی عملی (1844 میلادی) تألیف نمود که به یکی از محبوبترین اطلس‌های جراحی آمریکا در اواسط سده نوزدهم بدل گردید. ترمیم جراحی اکسترونی مئانه (1859 میلادی) و قطع شاخه‌های دوم و سوم زوج پنجم اعصاب جمجمه‌ای (کرانیال) در محل خروج از پایه مغز (Base of the Brain) در سال 1872 میلادی از برجسته‌ترین اعمال جراحی گرین‌اشند. نام پانکوست با نوعی سوچور (بخیه) در جراحی ترمیمی (پلاستیک) برای در کنار هم نگه داشتن دو لبه با استفاده از تکیک زبانه - شیار مرتبط می‌باشد (تصویر 1).

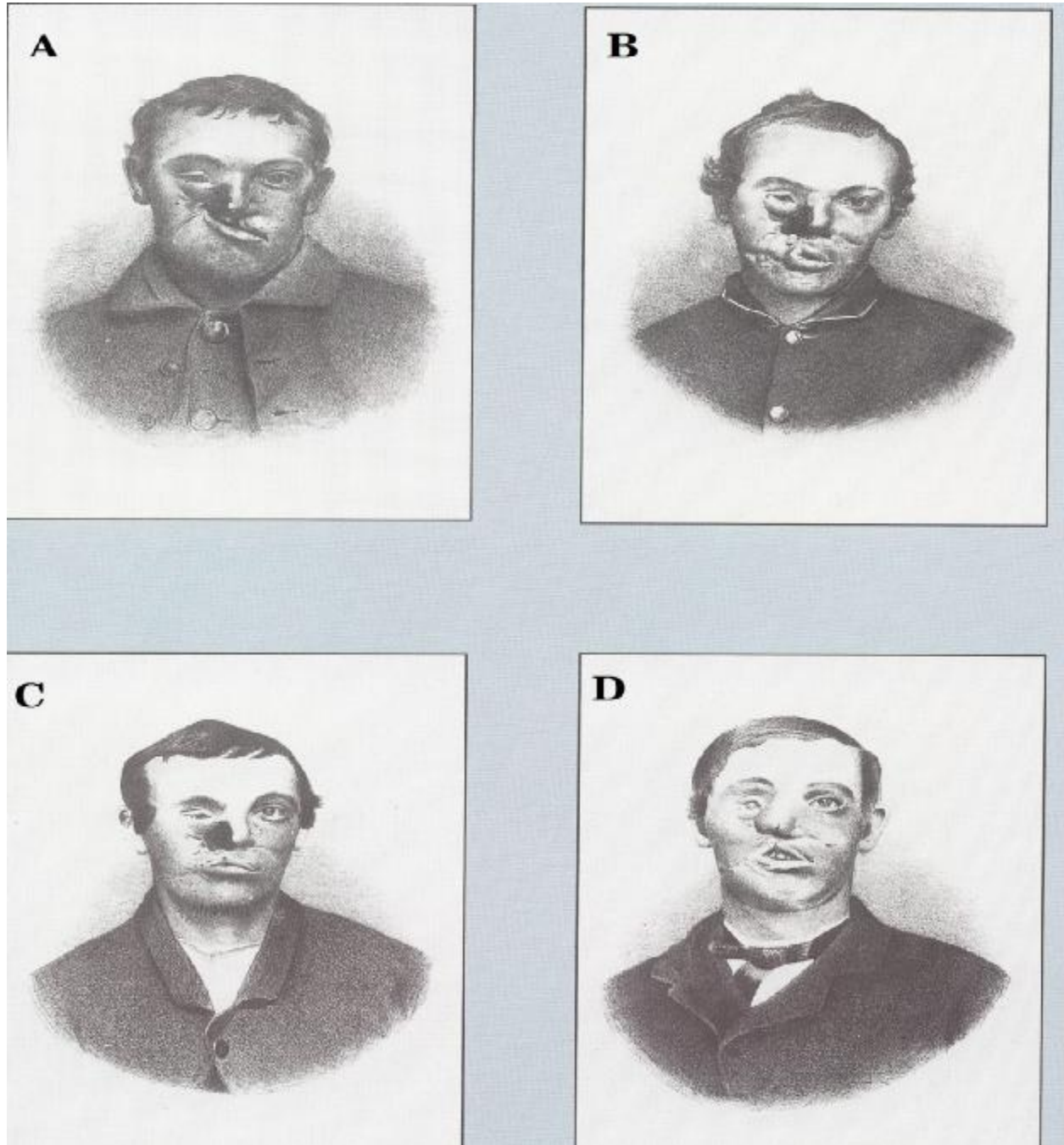
نویسنده پاسخگو: دکتر مصطفی جابرانصاری

تلفن: 7-88505595

E-mail: ansari_17@yahoo.com[doi: 10.22034/ij.s.2026.736435](https://doi.org/10.22034/ij.s.2026.736435)¹ متخصص جراحی عمومی و اطفال، بیمارستان مهراد

تصویر 1- ماستکتومی ترسیم شده بر روی لوحی سنگی توسط اس. سیچووسکی جهت کتاب "رساله‌ای در باب جراحی عملی" (1844 میلادی) اثر پانکوست این کتاب پانکوست با 80 لیتوگراف تمام صفحه‌ای، نخستین کتابی در جراحی آمریکا بود که به صورتی گسترده و وسیع تصویرگری (مصور) گردیده بود. اکثر نسخه‌های کتاب با تصاویر سیاه و سفید منتشر شده بود و نسخه‌هایی که در آنها تصاویر با دست رنگ آمیزی شده بود، نظیر تصویر فوق، فوق العاده کمیاب بودند (مجموعه تاریخی کالج پزشکان فیلادلفیا).

تصویر 2- ترمیم و بازسازی دفورمیتی (بدشکلی - ناهنجاری) صورت کارلتون بورگان توسط گرودون بوک که نیاز به پنج عمل جراحی مجزا در طی یک دوره شش ماهه داشت و یکی از بزرگترین فتوحات عملی جراحی آمریکا در سده نوزدهم بوده است. این چهار تصویر نمایانگر مراحل زیر می‌باشند: (A) بورگان پیش از اولین عمل جراحی (B) بورگان بعد از اولین عمل جراحی که در طی آن دهان بیمار بازسازی شده است. (C) بهبود زوایای قائمه دهان متعاقب دومین عمل جراحی و (D) نمای روبروی نتیجه نهایی پس از انجام تمامی جراحی‌ها بهنگام خدمت در جریان جنگ داخلی آمریکا، زخمی به سرعت گسترش یافته در نیمه راست چهره بیمار ظاهر گردید و از دست رفتن گسترده بافتی احتمالاً ناشی از درمان با ترکیبات جیوه (مرکوریال) به علت ظن به یک بیماری آمیزشی بوده است (برگرفته از مباحثات (صورتجلسه) جامعه پزشکی ایالت نیویورک، صفحات 173-186، سال 1864 میلادی).

در سال 1851 میلادی در مقاله‌ای جزئیات تمامی روش‌های شناخته شده عمل اوبیوتومی از سال 1701 میلادی تا سال 1851 میلادی را ارائه نمود. در سال 1853 میلادی شیوه برداشتن (خارج نمودن) فیبروئیدهای رحمی به طریقه جراحی را گزارش نمود و در سال 1860 میلادی نیز عمل جراحی جهت درمان فیستول و زیکوواژینال را توصیف نمود.

ویلیام بودنهامر (1808 – 1905 میلادی، William Bodenhamer) از کالج پزشکی ورتینگتون (Worthington) دانشگاه اوهایو فارغ التحصیل گردید (1839 میلادی). بودنهامر که اولین آمریکایی متخصص بیماری‌های رکتوم و مقعد بود، از بسیاری جهات نمونه آمریکایی جراحان سیار اروپایی در سده نوزدهم بوده که از شهری به شهر دیگر سفر نموده و مبادرت به انجام جراحی‌های رکتوم می‌کرد. وی به افکار عمومی اعلام کرده بود که وقت خود را در ناحیه بین لوئیزویل (Louisville) و نیواورلئان تقسیم نموده تا قادر باشد خدمات پزشکی خود را در اختیار تعداد هر چه بیشتری از مردم قرار دهد. وی همچنین نویسنده‌ای پرکار بوده و 6 کتاب و رساله تألیف نموده که عبارتند از: "ملاحظات عملی درباره برخی از بیماری‌های رکتوم، مقعد و بافت‌های مجاور" (1847 میلادی)¹؛ "رساله‌ای عملی درباره اتیولوژی، پاتولوژی و درمان ناهنجاری‌های مادرزادی رکتوم و مقعد" (1860 میلادی)²؛ "ملاحظات عملی درباره اتیولوژی، پاتولوژی، تشخیص و درمان شقاق (فیشر) مقعد" (1868 میلادی)³؛ "معاینات فیزیکی رکتوم" (1870 میلادی)⁴؛ "گفتاری درباره داروهای رکتال" (1878 میلادی)⁵ و "رساله‌ای نظر و عملی درباره بیماری هموروئید (بواسیر)" (1884 میلادی)⁶.

Practical Observation on some of the Diseases of th Rectum, Anus, and Contiguous Textures (1847).

A Practical Treatise on the Etiology, Pathology, and Treatment of the Congenital Malformations of the Rectus and Anus (1860).

Practical Observations on the Etiology, Pathology, Diagnosis, and Tratment of Anal Fissure (1868).

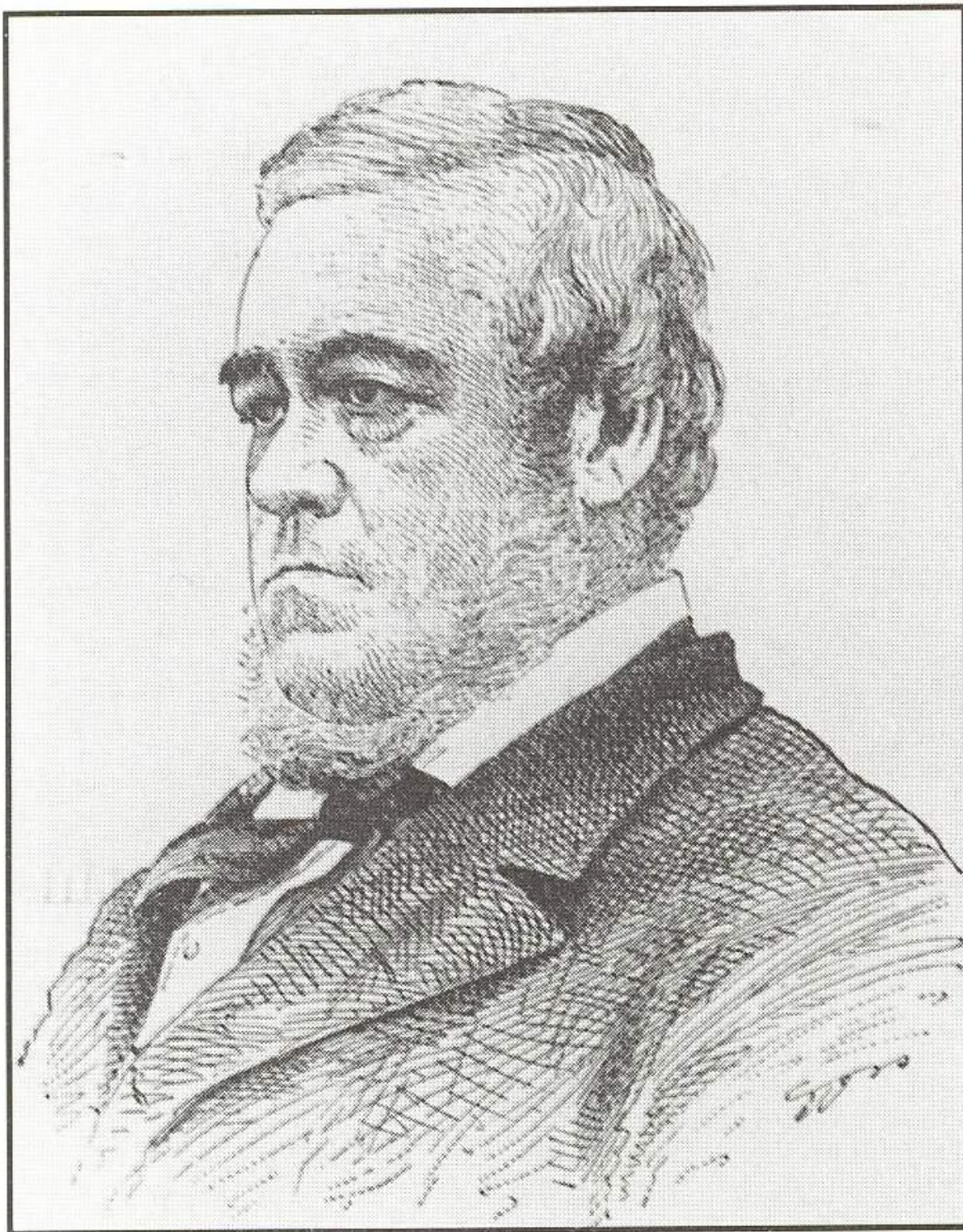
The Physical Exploration of the Rectum (1870).

An Essay on Rectal Medication (1878).

A Theoretical and Practical Treatise on the Hemorrhoidal Disease (1884).

ویلیام دتمولد (1808 – 1900 میلادی، William Detmold) در آلمان به دنیا آمده و قسمت اعظم آموزش‌های پزشکی خود را در آن کشور کسب نمود. در سال 1837 میلادی به ایالات متحده مهاجرت کرد و دیری نگذشت که به عنوان یکی از نخستین جراحان ارتوپدی شهر نیویورک صاحب شهرت و اعتبار گشت. وی اولین مقاله خود را در ایالات متحده و در خصوص درمان پا چنبری (کلاب فوت) با استفاده از برش تاندون آشیل منتشر نمود (1838 میلادی). در سال 1850 میلادی اولین مورد شناخته شده درمان آبسه مغزی با باز کردن بطن‌های جانبی مغز را گزارش نمود.

جرج نوریس (1808 – 1875 میلادی، George Norris) تحصیلات پزشکی خویش را در دانشگاه پنسیلوانیا به انجام رسانید (1830 میلادی). پس از دو سال خدمت در بیمارستان پنسیلوانیا عازم پاریس شده و شاگرد دوپوئیترن، رو و ولپو شد. بعد از بازگشت به ایالات متحده، جراح بیمارستان پنسیلوانیا گردید. در سال 1848 میلادی پس از جان ره آبارتون استاد جراحی بالینی در محل تحصیل سابق خویش شد. تنها اثر مکتوب و بالینی نوریس کتابی بود با عنوان مباحثی در جراحی عملی (Contributions to Pratical Surgery) (1873 میلادی). تنها کتاب دیگر وی، مجموعه یادداشت‌هایش درباره تاریخ پزشکی فیلادلفیا (The Early History of Medicine in Philadelphia) (1886 میلادی). پس از درگذشتش به چاپ رسید. نوریس بیشتر به خاطر جمع‌آوری داده‌های آماری در خصوص اعمال جراحی انجام شده در ایالات متحده که در سال‌های دهه‌های 1830 میلادی و 1840 میلادی به چاپ رسیده‌اند در یادها مانده است.

تصویر 3- وارن استون (از مجموعه شخصی مولف)

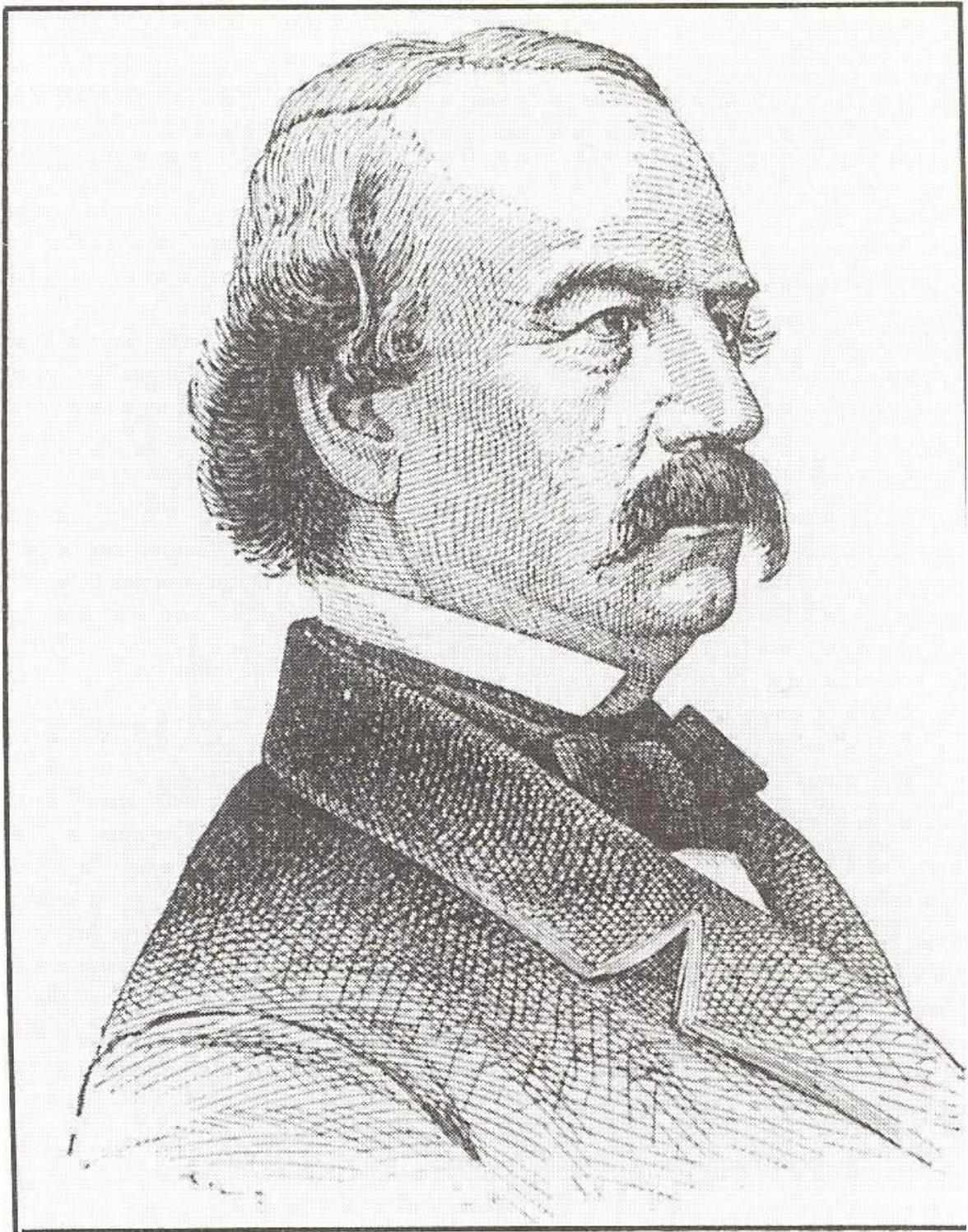
وارن استون (1872 – 1808 میلادی، Warren Stone) یکی از فارغ التحصیلان سال 1831 میلادی از موسسه پزشکی برکشایر (Berkshire) در ماساچوست بوده که مدتی نیز نزد آموس توئیچل (1850 – 1781 میلادی، Amos Twitchell) شاگردی نمود. توئیچل یک پزشک خانواده در ورمونت و جراح شناخته شده و محترمی نیز بود. وی جراحی بود که برای اولین بار در ایالات متحده در یک ضایعه تروماتیک اقدام به لیگاتور کردن شریان کاروتید مشترک نمود (1807 میلادی). استون در طبابت در نیوانگلند با مشکل مواجه شده و در نیو اورلئان سکونت گزید و در آنجا با دپارتمان پزشکی دانشگاه لوئیزیانا (Louisiana) همکاری نمود. در سال 1836 میلادی به عنوان مدرس جراحی انتخاب شده و پس از چند سال به درجه استادی رسید. وی آثار قبلی از خود بر جای گذاشت ولی اولین مورد استفاده از بخیه های فلزی (Metalic Sutures) در لیگاتور شرانین را گزارش نمود (1859 میلادی).

جان بابز (1870 – 1809 میلادی، John Bobbs) مدرک دکترای پزشکی خود را از کالج پزشکی جفرسون اخذ کرد (1836 میلادی). پس از سکونت گزیدن در ایندیاناپولیس به تأسیس کالج پزشکی مرکزی ایندیانا کمک کرد (1849 میلادی) و به عنوان رئیس و استاد جراحی آن مرکز خدمت نمود. دو دهه بعد کالج پزشکی ایندیانا را بنیان نهاد. وی بندرت اقدام به نگارش مقاله و یا کتاب می نمود و همانگونه که در آن دوران معمول بود، به طبابت عمومی می پرداخت و در صورت ضرورت گاهی اقدام به انجام اعمال جراحی نیز می کرد. در سال 1868 میلادی وی اولین مورد کله سیستکتومی انجام شده در جهان را در یک بیمار مبتلا به سنگ کیسه صفرا گزارش نمود.

جیمز نایت (1887 – 1810 میلادی، James Knight) در سال 1832 میلادی از کالج پزشکی واشنگتن در بالتیمور فارغ التحصیل گردید. تحت تأثیر و نفوذ والتین مات، اوقات خود را وقف مطالعه در زمینه جراحی های ارتوپدی نمود. نایت بیشتر به خاطر تأسیس بیمارستانی ویژه بیماران فلج شده (افلیج) در نیویورک در یادها مانده است. وی آثار مکتوب چندانی از خود بر جای نگذاشت و تنها اثر عمده وی کتابی بود با عنوان *Orthopaedia, or a Practical Treatise on the Aberrations of the Human Form* (1874 میلادی).

توماس موتر (1859 – 1811 میلادی، Thomas Mütter) از دانشگاه پنسیلوانیا فارغ التحصیل شده (1831 میلادی) و سپس در پاریس به تحصیلات پزشکی خود ادامه داد. وی در نهایت به مقام استادی جراحی کالج پزشکی جفرسون (1841 میلادی) رسیده و مدت 15 سال در آن مرکز خدمت نمود تا اینکه به علت بیماری مجبور به کناره گیری شد. تنها رساله حائز اهمیت وی که از دقت چندانی نیز برخوردار نیست رساله ای درباره پاچنبی با عنوان *A Lecture on Loxarthus or Clubfoot* (1834 میلادی) بود. بعلاوه به عنوان استاد جراحی کتابچه ای با نام *Syllabus of the Course of Lectures on the Principles and Practice of Surgery* نیز به چاپ رسانده (1843 میلادی). موتر بیشتر به علت تجربیات گسترده ای که در حوزه های متعدد جراحی های بازسازی و ترمیمی داشت در یادها مانده است.

جاناتان ماسون وارن (1867 – 1811 میلادی، Jonathan Mason Warren) فرزند جان کالینز وارن بوده و پس از تحصیل تحت نظر پدر خود، از دانشگاه هاروارد فارغ التحصیل شد (میلادی 1832) سپس جهت ادامه تحصیلات عازم لندن و پاریس گردید. در سال 1835 میلادی به ایالات متحده بازگشته و به عنوان دستیار پدر خود در بیمارستان عمومی ماساچوست مشغول شد و یک دهه بعد به عنوان جراح مشاور آن مرکز برگزیده شد. تنها اثر مکتوب و حائز اهمیت وی کتابی بود با عنوان *Surgical Observations, with cases and Operations* (1867 میلادی). وی به سبب تجربیات وسیعی که به ویژه در زمینه جراحی های ترمیمی بینی (1837 میلادی) و ترمیم کام شکری (1843 میلادی) داشت، دارای شهرت است.

تصویر 4- دانیل برنیارد (از مجموعه شخصی مولف)

دانیل برنیارد (1812 - 1866 میلادی، Danial Brainard) از کالج پزشکی جفرسون فارغ التحصیل شد (1834 میلادی) و چند سال به طبابت در شیکاگو پرداخت و در نهایت با امید به افزایش دانسته‌های پزشکی خود تصمیم به مهاجرت به پاریس

گرفت. در بازگشت به آمریکا در سال 1841 میلادی، دوباره در شیکاگو سکونت گزیده و کالج پزشکی راش (Rush) را بنیان نهاده و خود نیز اولین استاد جراحی آن مرکز گردید. به عنوان جراحی مجرب و کاردان، برینارد درمان داخل وریدی در کانسر (1852 میلادی) را گزارش نمود و پژوهش‌های تجربی در زمینه مارگزیدگی (1854 میلادی) به انجام رساند و مقاله کوتاهی نیز درباره درمان شکستگی‌های جوش نخورده تألیف نمود (1854 میلادی).

جان هومر دیکس (John Homer Dix، 1813 – 1884 میلادی) اهل بوستون بوده و در سال 1836 میلادی از کالج پزشکی جفرسون فارغ التحصیل شد و بلافاصله به شهر زادگاهش بازگشته و با توجه و علاقه ویژه به بیماری‌های چشم، شروع به طبابت نمود. وی یکی از نخستین چشم پزشکان ایالات متحده و بنیانگذار انجمن چشم پزشکی آمریکا بود. آثار وی عبارتند از: *Treatise on Strabismus, or Squinting and the New Mode of Treatment* (1841 میلادی)؛ *Treatise Upon the Nature and Treatment of Morbid Sensibility of Retina, or Weakness of Sight* (1849 میلادی).

بنجامین لورد هیل (Benjamin Lord Hill، 1813 – 1871 میلادی) استاد جراحی بوده و سپس به مقام استادی آناتومی انستیتوی پزشکی التقاطی (اکلتیک: Eclectic) سینسیناتی (Cincinnati) رسید. اکلکتیسیسم (Eclecticism) جنبش هوادار گیاهان دارویی بود که ابتدا در سال‌های دهه 1840 میلادی شکوفا گردید و در نواحی مرکزی و غرب (Midwest) آمریکا بیشترین هوادار را داشت. کتاب حائز اهمیت هیل با نام *Lectures on the American Eclectic System of Surgery* (1850 میلادی) نخستین کتاب درسی جراحی بود که از دل این مکتب و جنبش سر برآورد و همچنین اولین کتاب جراحی نان آلوپاتیک (Nonallopathic) بود که در آمریکا به چاپ رسید. در اوایل دهه 1850 میلادی، هیل همچون بسیاری دیگر از پزشکان هوادار اکلکتیسیسم (التقاطی‌گرا) توجه خود را بر پزشکی هومئوپاتی (Homeopathic) معطوف نمود. وی ابتدا به مقام استادی بیماری‌های زنان و مامایی رسید و سپس در کالج هومئوپاتی غرب در کلیولند به مقام استادی جراحی رسید و در آن مرکز بود که کتاب جراحی هومئوپاتیک همراه با جراحی عملی *The Homeopathic Practice of Surgery, together with Operative Surgery* را تألیف نمود (1855 میلادی).

References:

1. The Illustrated History of Surgery: Haeger, Knut – Books.
Language: English. Publisher: Canadian Medical Assn.
Publication date: January 1, 1998